

blev foreslaet, og hvorfor da stille den nu? Det kan dog virkelig ikke fordras af os 101 Mand, der skulle stemme over dette Flertallets Forslag, at vi skulle være inde i de mange Spørgsmaal om Avisredaktion, men om dette Punkt have vi jo i Dørigt allerede hørt et æret Medlem (Lauher), som er meget kyndig i disse Forhold, udtale sig, og det er min Mening, at Ordningen vil være let. Ligesom vi se, at andre Blade have aldeles bestemte Rubriker, hvorved man med stor Letthed kan finde, hvad man overhovedet ved kan søges i Bladet, saaledes maa det Samme kunne ske i det Blad, vi foreslaa indrettet. Jeg kan derfor ikke andet end antage, at vi, hvis vi enten fik et saadant Blad, som Flertallet har beskrevet, eller vi gik et Skridt videre for at bøde paa den Tørhed, man frygter, og gav Bladet en ikke-officiel Afdeling, som i Lighed med hvad der findes i fremmede Statsblade, udtrykkelig betegnedes som ikke-officiel, vilde faae en fordelagtig Entreprise for Staten, medens vi samtidig opnaaede den store Fordel for Befolkningen, at den ikke behøvede at søge omkring i mange Blade for at finde de Bekjendtgjærelser, som ifølge Lovgivningen skulle finde Sted. — Jeg har stillet et Omendringforslag, som et æret Medlem, der ligeledes har stillet et Mindretalsforslag om samme Punkt, syntes gik for vidt. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det Forslag, jeg har stillet om, at de nuværende Stiftstidenders Privilegier først skulle ophøre med de vedkommendes Privilegiehaveres Død, for det Første er et Regeringsforslag, og dernæst er det Forslag, som ifjor blev vedtaget her med 52 Stemmer mod 21; det er altsaa ikke saa forunderligt, at jeg naany opstiller det, især da jeg var Forslagsstilleren til det ifjor. Den enkelte Mand's Dom over, hvorvidt Forslaget er mere vidtgaaende end billigt, kan jeg ikke tillægge en saa stor Vægt som den Omstændighed, at jeg har Regeringen og det forrige Folkething paa min Side, og jeg har tænkt mig, at det nye Folkething ikke vilde være haardere i sin Dom over den Slags Forhold end dets Forganger. Det er jo imidlertid ikke det Punkt, hvorpaa det her kommer an, og jeg skal sige, at jeg, saafremt mit Forslag maatte blive vedtaget, vil være villig til ved 3die Behandling at stille et Forslag om, at enhver af de Stiftstidender, som beholde Privilegiet til Privilegiehaverens Død, skal betale en aarlig Afgift. Jeg puster nemlig, saaledes som jeg fra Begyndelsen af har gjort det, at vi skulle have en Indtægt af hele dette Forhold, og kan det hjælpe til at fremme, hvad der for mig er Hovedsagen, skal jeg gjerne stille et Forslag som det antydede; da jeg er Medlem af Udvalget, kan jeg gjøre det alene. Jeg ser virkelig ikke, at der er Anledning for mig til nu at tale videre om Sagen. Jeg tror, at de mangfoldige Indvendinger, der gjøres imod vort Forslag, for en stor Del falde til

Jorden, naar man ser, hvorledes Sagen lader sig praktisere i andre Lande.

Indenrigsministeren: Jeg griber med stor Glæde den Anvisning, den ærede Formand har givet os om at fatte os kort om denne Sag, og jeg gjør det saa meget hellere, som jeg ikke har særdeles Meget at bemærke. Jeg kan strax sige til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at jeg ikke er i Stand til paa Regeringens Vegne at modtage de Forslag, Flertallet har stillet. Der er sagt adskillige sandede Ting i Dag, blandt Andet ogsaa dette, at der saa at sige er vendt op og ned paa Sagen med Hensyn til den Skikkelse, den havde, da den første Gang foreslaa. Jeg havde troet at komme Thingets Ansæelse imøde ved i alt Væsentligt at optage, hvad der ifjor efter en ingenlunde kort Forhandling blev vedtaget her ved 2den Behandling, men jeg ser nu, at det ærede Udvalg aldeles forlaster dette som Noget, der er fuldstændig ubrugeligt. Jeg vil just ikke kritiserer det, der ligger for, saaledes som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds gjorde; men jeg vil sige, at jeg ikke kan tro, at det, der forstændigvis er Hensigten med officielle Bekjendtgjærelser, naas ad den Vej, som Udvalgets Flertal foreslaar. Jeg er enig med det ærede Flertal i, at den Fordel for Statskassen, som skulde kunne flyde af dette Foretagende, er og maa være det Forvindende, men at derimod det, der har den væsentligste Interesse — den Interesse, som Regeringen for sit Vedkommende er forpligtet til at paase — er, at der bliver en saa god og paalidelig Udbredelse af Bekjendtgjærelser, som det overhovedet er muligt. Jeg tvivler naturligvis ikke om, at dette ogsaa er Udvalgets Flertals Hensigt — det har desuden selv sagt det — men jeg er ikke i Stand til at se, at man ad den Vej, det ærede Flertal anviser, virkelig vil være i Stand til at naae Maalet med nogenjomhelst Sikkerhed. Jeg deler den Betænkelighed, som er fremkommen fra forskelliges Tale, og som ogsaa jeg flere Gange har haft Leilighed til at fremsføre, nemlig at et Regeringsorgan, en Statsbidende vil, hvorledes man end indrettede den, naar den skal være saaledes stillet, at Regeringen saa at sige skal være Ansvarer for Alt, hvad der staaar i den, blive noget af det Kedsommeligste og Løreste, som det vel er muligt at trække frem i hele Bladliteraturen, og derfor tvivler jeg heller ikke om, at intet Menneske vil læse den. Derved er altsaa, saavidt jeg skjønner, det væsentligste Motiv til at oprette en Statsbidende bortfaldet. Hvorfor vil man dog partout paalægge Regeringen at være Redaktør af et Blad, der ved sit øvrige Indhold skal være i Stand til at skaffe sig en Læsekreds, som det Indhold, det paaligger Regeringen at sørge for, ikke er i Stand til at skaffe det?